

**Проповед: "Аз не отхвърлям благодатта на Христос"
Галатяни 2: 20 -21 - Богослужение с ръкополагане,
Годишна конференция 2011, България**

Текстове: Псалм 138, Евангелие на Марк 10: 42 - 45

Темата на тази Годишна конференция е "Живот за Христос". В това заключително богослужение ние искаме отново да се върнем към тази тема. Това е тема, която ще отнесем в нашите местни църкви, когато се приберем у дома. Това е мотото, което ние трябва да живеем в обстановката, в която живеем. За всички нас тя е различна. Да живеем за Христос. Какво означава да живеем живот за Христос? Апостол Павел ни е дал едно много силно обяснение в посланието към Галатяните

Галатяни 2: 20-21

"Живот за Христос" означава да имаме много дълбоко взаимоотношение с Христос. Павел говори за Христос, Който живее в него; за живот чрез вяра в Божия син, Който го обича и даде живота си за него; за живот построен върху благодатта; живот, който не отхвърля благодатта на Бога. Животът за Христос е много повече от това да живееш за някакъв идеал, дори повече от това да живееш за Бога и за това, което Той ни е заповядал да правим. Това е дълбоко взаимоотношение с Христос, един взаимен живот - живот за Него и живот с Него - Той живее в мен. Живот променен от Неговата благодат. Нека да разгледаме по-отблизо обясненията на Павел.

Оправдани чрез вяра в Христос

Павел започва този пасаж с 16 стих *"като знаем, че човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исус Христос"* и завършва със стих 21 *"не отхвърлям Божията благодат, защото ако правдата се продобива чрез закона, тогава Христос е умрял напразно"*. Всички ние познаваме тази ключова доктрина на Реформацията. Слушали сме много проповеди. Може би сте чули, че преди няколко години е подписана обща декларация по отношение на оправданието чрез вяра от католическата и протестантската църкви, включително и от методистката църква. Оправдаване чрез вяра в Христос е ключова доктрина за нашето спасение. Но доказано ли е, че това е преживяване, което променя живота? За Павел беше така. Така беше и за Лутер. Така е било и за Джон и Чарлз Уесли.

Когато чуем за оправдание, често си мислим за неща, свързани с правни и законови въпроси, за адвокати, за съд и съдии, за присъда. В това няма нищо лошо, но тези представи ни водят в грешна посока. И на мен ми се струва, че в днешното общество те са още по-объркващи. От една страна, честни граждани се стремят да не вършат нищо лошо, което означава: добре е, ако не ти се налага да се срещаш с

адвокати, съдии и присъди. Опитваш се да държиш всичко това далеч от себе си и това усложнява нещата, когато трябва да се говори за оправдание. От друга страна, когато гражданите търсят помощ от адвокати, те се опитват да докажат тяхното право или невинността им: добре е ако имаш добър адвокат и той успее да прехвърли цялата вина върху някои друг! И ако присъдата те освободи от вината, ти си щастлив, че не трябва да се връщаш в съда и да се срещаш със съдията! Задачата отново е трудна - трудно е обаче да говориш за оправдание, в християнския му смисъл, оправдание, при което си щастлив да живееш в общение със съдията. Мисля, че трябва да използваме други образи, за да обясним на хората днес библейското послание.

В Стария Завет думата "правда" има връзка с взаимоотношение. Праведен е човек, който живее в хармонична връзка с Бога. Неправдата е това, което наранява и разрушава добрите взаимоотношения. Затова добър модел за правда е да те поканят на вечеря, където вие и домакинът ви да споделите храна заедно. Затова в Евангелията намираме толкова много примери, в които Исус стои на масата. Когато Исус се съгласява да седне на маса заедно с един фарисей и проститутка, той предлага общение, той предлага оправдание чрез благодат. И ако Павел настоява, че **"човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исус Христос"**, той показва, че не можем да спечелим мястото си на масата. Ние сме поканени. Това е Божиата благодат, изявена в Христос.

"Аз не отхвърлям благодатта на Христос"

Друг превод гласи ***"Аз не анулирам благодатта на Бога"***. За Павел е важно благодатта да е част от живота му. Още веднъж: Ако мислите за благодатта с представата за съдебен процес - ще сте щастливци, ако напуснете съда без да сте осъдени. Няма да искате да се върнете. Но ако мислите за благодатта с представата за покана в дома на любящо семейство, вие ще се радвате да прекарате колкото се може повече време с тях. Това ще ви дава енергия и радост. Ще ви прави щастливи и благодарни. Ще се радвате и ще разказвате колко мило се отнесъл с вас главата на този дом.

Павел иска да запази това взаимоотношение с Христос. Той се радва, че Христос живее в него. "Христос в него" е знакът на Божиия Дух, Който му е даден и внася Божието любящо присъствие в живота му. И затова Павел във всички свои думи и действия иска да засвидетелства Божиата благодат. Той не иска да изпадне в състояние, в което търси и показва собствените си заслуги и постижения.

Постижение е ключова дума в днешното общество. Има цели за постигане. Производителността трябва да нараства. Ефикасността носи бонуси. И в същото време животът става по-трескав и напрегнат. И ако досега тази вълна на така наречения западен икономически прогрес не е достигнала България, това много скоро ще се случи. Този икономически модел ще донесе и жертви: тези, които прегорят, които изгубят работата си, които отпаднат, станат слаби и непродуктивни. Но евангелското послание за благодатта е добра вест за тях: за тези, които са под натиска за постижения и под натиска на идеята, че могат да бъдат губещи. Божиата благодат дава стойност на всеки човешки живот. И тази благодат е свързана с вяра в Исус Христос. Затова Павел споделя тази блага вест навсякъде в Римската империя. И ние трябва да правим това при всякви обстоятелства в живота ни.

Новият дом на Бога

Представата да бъдем поканени на масата и в дома на Бога е също силна и за живота ни като църква. Затова ние каним всички, които търсят Божието присъствие. Или както Епископ Шназе казва в книгата си "Пет практики на обществата, които носят плод" - ние живеем екстаравантно гостолубие. Призовани сме да живеем така, както Христос ни е показал. Аз се радвам, че имаме мисионерска дейност в България, която показва готовността да се достигат хора с различно етническо, културно, лингвистично и икономическо потекло.

Днес празнуваме ръкополагането на Даниел Топалски и той ще получи и новото назначение за суперинтендент. Това е още една причина да помним, че сме вкоренени в Божията благодат. Това е вярно и за лидерството в църквата. В Новия завет четем как Исус поучава учениците Си да не търсят първото място, но да станат слуги (в оригинала стои "роби") на всички. И Исус напомня на учениците, че дори Той не е дошъл, за да Му служат, а за да служи и за да даде живота Си в жерва за мнозина. Затова да си ръкоположен за пастирско служение като старейшина в Божията свята църква означава да служиш на Бога и на Неговото дело, не да упражняваш власт над други, но да ги изграждаш и да ги насърчаваш да служат. Това е нашето призвание за "Живот в Христос".

Ти, Даниел, и вие като пастири и местни пастири, и всички вие като членове миряни сте призвани да живеете чрез вяра в Исус Христос и да бъдете живи свидетели за Неговата благодат. Нека Христос живее във вас! Амин.

Епископ д-р Патрик Щрайф